

AANVECHTING? EEN WEG VAN VERDIEPING

De grote profeten Mozes en Elia kenden allebei hoogte- en dieptepunten. Zo had Mozes bijvoorbeeld de opdracht mensen bekend te maken met Gods bedoelingen, maar steeds kwam hij met de hardheid van het menselijk hart in aanraking. Ook Elia maakte onbuigzaamheid en ontrouw mee. Daardoor werd God belemmerd in Zijn weg met Zijn volk. Elia moest zich zelfs drieënhalf jaar verbergen... Pas daarna brak het grote moment aan van de overwinning op de Karmel. Het moet een groots moment voor Elia geweest zijn. Zijn God sprak en toonde Zijn kracht op geweldige manier. Dit moest wel gevolgen hebben.

Izebel wil Elia doden. *'Toen stuurde Izebel een bode naar Elia om te zeggen: De goden mogen zó en nog erger met mij doen, als ik morgen om deze tijd uw leven niet zal maken als het leven van één van hen.'* (1 Koningen 19:2) Door de dreigende boodschap die van Izebels woorden uitgaat, ervaart Elia een anticlimax. De overwinning van de God van Israël wordt overschaduwd. De vijandigheid van deze vrouw en ook de besluiteloosheid en ondiepe liefde van Gods volk die geen partij durft te kiezen, werkten tegen.

Ongetwijfeld zal hij als profeet van God geleden hebben onder de geestelijke armoede van zijn volk. Na jaren van oprechte zorg en van hoopvol uitzien, stort hij in. Een inzinking die heel menselijk is.

In 1 Koningen 19 lezen wij dat Elia ontgoocheld de woorden uitspreekt: 'het is genoeg'. Hij voelt zich niet meer sterk en hij is ook niet meer sterk. Hij ziet het gewoon niet meer zitten. Aan het einde van zijn spankracht kan hij de neerslachtige gevoelens niet meer weerstaan, hij geeft eraan toe. Het leven is voor hem niet meer de moeite waard. Wij lezen dat Elia de woestijn in vlucht, onder een bremstruik gaat liggen *'...en bad om te mogen sterven.'* In de verzen 4-5 lezen wij: *'...Het is genoeg. Neem nu mijn leven, HEERE, want ik ben niet beter dan mijn vaderen. Hij ging onder een bremstruik liggen slapen, en zie, een engel raakte hem aan en zei tegen hem: Sta op, eet.'* Daarna ziet Elia eten voor hem staat. Dit gebeurt zelfs twee maal. Elia ervaart dan zoveel kracht dat hij de reis, waartoe de engel hem aanspoorde, nu kan aanvaarden.

Tijd van herstel

God geeft Elia een tijd van herstel, *'... want de weg zou te zwaar voor u zijn.'* Twee gedachten zijn hierbij heel duidelijk: enerzijds is herstel nodig. Anderzijds is het niet de bedoeling dat we op dat punt blijven staan. Nee, Elia moest uiteindelijk toch weer verder. Door het eten en de aanraking van de engel werd dat door de Here Zelf mogelijk gemaakt.

Elia moet naar de berg Horeb waar God Zich aan hem openbaart. *'Hij ging daar een grot in en overnachtte er. En zie, het woord van de HEERE kwam tot hem, en Hij zei tegen hem: Wat doet u hier, Elia? Hij zei: Ik heb mij zeer voor de HEERE, de God van de legermachten, ingezet.*

De Israëlieten hebben immers Uw verbond verlaten, Uw altaren omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood. Ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven om het mij te benemen. Maar Hij zei: Ga naar buiten en ga op de berg staan, voor het aangezicht van de HEERE. En zie, de HEERE ging voorbij, en een grote en sterke wind, die bergen spleet en rotsen in stukken brak, voor het aangezicht van de HEERE uit. Maar de HEERE was niet in de wind. Na deze wind kwam er een aardbeving, maar de HEERE was ook niet in de aardbeving. Op de aardbeving volgde een vuur, maar de HEERE was ook niet in het vuur. En na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte. En het gebeurde, toen Elia dat hoorde, dat hij zijn gezicht met zijn mantel omwikkelde, naar buiten ging en in de ingang van de grot bleef staan. En zie, een stem kwam tot hem, die zei: Wat doet u hier, Elia?' Wanneer Elia geantwoord heeft, zegt God: 'Ga heen, keer terug op uw weg...,'
(1 Koningen 19:9-15).

Hernieuwd vertrouwen

God ontmoette Elia in het *'suizen van een zachte stilte...'* God kan in de stilte spreken en Zich in het verborgene openbaren. Ook in momenten van aanvechting en moedeloosheid. In de stilte wil Hij verdieping, hernieuwd vertrouwen en meer intimiteit geven.

Elia omwond zijn gezicht en ging aan de ingang van de spelonk staan. Hij ging de ontmoeting niet uit de weg, maar wilde ontmoet worden. Zijn aanvechting werd zo een weg van ontmoeting en verdieping. Wanneer God hem de opdracht geeft terug te gaan, kán hij ook weer op weg gaan. De omstandigheden zijn echter nog onveranderd en onoverzichtelijk. Maar God is erbij en draagt hem. God geeft daarbij de belofte dat 7000 mensen overblijven die de Here trouw blijven. God werkt in het verborgene door in de levens van anderen. Elia mag via deze belofte meer oog daarvoor krijgen.

Stilte

Hoewel God kan spreken in een storm of in vuur, Elia ontmoette God in de stilte. Ontzag voor het overweldigende kan ons raken. Maar wordt diepgang ook niet in moeite en schijnbaar zwijgen van God bewerkt? In de verwachting dat Hij kan spreken in het verborgene, in de stilte van ons hart? Jezus' tekenen konden uiteindelijk de mensen niet tot geloof brengen, wél de ontmoeting met Zijn liefde, zorg en aandacht. Met Zijn meelijden en Zijn verlangen om het contact met Zijn hemelse Vader te herstellen.

Jezus zocht niet het spectaculaire, maar volbracht op een verborgen 'stille' manier het werk van Zijn Vader. In de stilte en eenzaamheid van de donkere uren aan het kruis van Golgotha, waar Hij Zijn waaromvraag uitschreeuwde, kon Hij Zich toch aan Zijn Vader toevertrouwen en de beslissende strijd volbrengen. Jezus overwon op een verguisde plek, buiten de muren van Jeruzalem. Maar op die plaats van aanvechting vond het grootste moment van de geschiedenis plaats: Jezus volbracht Zijn opdracht als Plaatsvervanger en Middelaar. Hij opende via Zijn dood de weg naar het leven, het verlossende en eeuwige Leven.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wie is God voor ons in de stilte, in het verborgene?
2. In Filippenzen 3:10 zegt Paulus: '*...opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden...*,'
In hoeverre geloven wij dat de kracht van Jezus' opstandingskracht ons draagt, ook in momenten van verwarring, moeite en lijden?
In hoeverre heeft dit met volharding te maken?
3. Willen wij overwinning zonder lijden of in lijden?
Wat vraagt dit van ons?

Tekst: Marleen Ramaker
© 2006
St. Bijbel, Media & Samenleving